

המוכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא

עג.

עין משפט
נר מצוה

א א מ"י פכ"ז מהל'
ממיה הל' א פתג ששין
עב טושיע ח"מ סי' רכ
ספי"א:

לעזר רש"י
מש"ט. תורן.
וי"ל"א. מקרש.
אנקר"ש [אנקר"ש].
עג"ג.
רי"מ"א [רי"מ"ש].
מש"ט.
קוקר"ט [קוק"ט].
דוג"ה.
כ"ג"א. סג של ספניה.

רבינו גרשום

ונימא באנו למחלוקת ר"ש
ורבנן במתני' וכדאוקמינ'
לפלוגתיהו לעיל. משה'
נקיט דר' מנחם בר' יוסי
ורבנן דהא קמיל' דר' מנחם
בר' יוסי כ"ח"ש ס"ל:
הדרן עלך המוכר את
הבית

המוכר את הספינה וכל מה
האנתיקי. משום סיפא
דקמני בזמן שאמר לו היא וכל מה
שנתוכה כולן מכורין נקט לה אלל
משום רשא לא אילטרין דכיון
לאשמועינן דלמלפין דכל שעה
נשארים נכספיה עמלה לא מוכר כל
שן סמורה עמלה:
הכי

המוכר את הספינה וכל מה
האנתיקי. משום סיפא
דקמני בזמן שאמר לו היא וכל מה
שנתוכה כולן מכורין נקט לה אלל
משום רשא לא אילטרין דכיון
לאשמועינן דלמלפין דכל שעה
נשארים נכספיה עמלה לא מוכר כל
שן סמורה עמלה:
הכי

המוכר את הספינה וכל מה
האנתיקי. משום סיפא
דקמני בזמן שאמר לו היא וכל מה
שנתוכה כולן מכורין נקט לה אלל
משום רשא לא אילטרין דכיון
לאשמועינן דלמלפין דכל שעה
נשארים נכספיה עמלה לא מוכר כל
שן סמורה עמלה:
הכי

רמא לו לגל שפנימי לו כי זה החיצון היה שוטף כל העולם: אמר ליה החיצון תא חזי גבורתא. תא חזי חשוכא דיעקב שאוכל אני להגביה עצמי בלום יותר משיעורי שאפי' כמלא חוט השנייה אני רשאי לעבור תרין מן החול שלי חזק מתחומי: הורמי בר ליליתא. אתו שד: אקופיא דשורא. על שיני החומה: ולא יכיל. פרשא למימטייה לההוא שד: מסרגנא ליה. שמו לו שני אכופין על שתי פרודות:

וליא מחלוקת ר"ש ורבנן. והיה משמע לן דר"ש לדבריהם דרבנן קאמר להו כלאמנן לעיל [עג]: דאי ממתני' הוה אמניא דמחזיב ושקמה מודי להו כדקמני בדיאל [לעיל ע"א]. אלל חרוב המורכב כו' משמע דמחזיב וסדן מודי להו ר"ש לרבנן: הא עדיפא לאשמועינן דהיא דר"ש ממילא שמעינן ליה לדבריהם דרבנן קאמר להו כדדייקין מזכיריה לעיל: הדרן עלך המוכר את הבית

המוכר את הספינה. סמס: תורן ונס ועוגין וכל המנהיגין. גמ' מפרשי: עגדים. שיש לו לנעל הספינה להנהיגה ולשמור פרקמטיא שלו שנתוכה: מרלופין. למת בתוכן האמתיק דהיינו פרקמטיא של ספינה דלמפרש גמ' [עו:]: וכל הני נמי לימנחו ככלל הקדש שאם הקדיש את הספינה לא הקדיש את אלו מדלל קמני לה צפירקין דלעיל והיינו טעם דכל הני דחשיבנא צפירקין דלעיל ציט המרחץ ציט הצד ועיר ושדה וכלוהו מקרקעי וניהו וכל הני דחשיב לא מוכר בטלים קמ' אגנן לגבי הקדש ומתנה וחלוקת אחין אלל הני דהאי פירקא מטלטלי וניהו לא שנה מוכר ולא שנה מתנה והקדש כולן שזין בהנחו דלא מוכר שכסם שלא מוכר כמו כן לא הקדיש ולא נתן: גמ' אסקריא. מש"ט שפורשין עליו את הוילון כלאש הספינה: וכן הוא אומר ארו מלבנון כו'. ראה לדבר דמורן דממיתין היינו אסקריא שהאסקריא מלכו או מאלין גבוה עושין אותה: אדרא. הוא הוילון שפורסים על המורן להוליך את הספינה ברות. וי"ל"א בלע"ז: וכן הוא אומר. דהיינו אדרא שעשוי מפשמים וקנבוס מין כגד: עוגינן. אנקר"ש של כרזל ומשליכין במים להעמיד הספינה במקום אחד: וכן הוא אומר. דעוגין דממיתין לשון עגוב הוא כדכתיב הלהן תעגבה כמו מעשה מעכצו מלהנשא לנעל אלמא עוגין דממני היינו עוגין משוטות. שקורין ריי"מא שמשוטטין בהן את הספינה: וכן הוא אומר אלונים משכן עשו משוטיך. נכספיה מייירי ציחוקאל וקמחצי המשוטות ש"מ דעיקר תשמתי הספינה הן ומכרין ככלל הספינה והלך אמר'

המוכר את הספינה וכל מה
האנתיקי ויבנו את התורן ואת
הגם ואת העוגין ואת כל המנהיגין
אותה אבל לא מוכר לא את העבדים ולא את
המרצופין ולא את האנתיקי ובזמן שאמר לו
היא וכל מה שבתוכה הרי כולן מכורין: גמ' תורן איסקריא וכן הוא אומר
'ארו מלבנון לקחו לעשות תורן עליך: גם אדרא וכן הוא אומר 2 שש ברקמה
ממצרים היה מפרשך להיות לך לנס: עוגין תני רבי חייא אלו עוגינן שלה וכן
הוא אומר 3 הלהן תשכרנה עד אשר יגדלו הלהן 6 תעגבה לבלתי היות לאיש:
מנהיגין א"ר אבא אלו המשוטיין שלה וכן הוא אומר 4 אלונים מבשן עשו
משוטיך ואב"ע מהכא 5 ויורדו מאוניותיהם כל תופשי משוטת ת"ר המוכר את
הספינה מוכר את האיסקלה ואת בור המים שבתוכה 6 רבי נתן אומר המוכר את
את הספינה מוכר את הביצית סומכוס אומר 7 המוכר את הספינה מוכר את
הדוגית אמר רבא ביצית היינו דוגית 8 רבי נתן בבלאה הוה קארי לה בוצית
כדאמרי אינשי 9 בוציאתא דמיאשן סומכוס דבר ארץ ישראל קארי לה דוגית
כדכתיב 10 ואחריתכן בסירות דוגה: אמר רבא אשתעו לי נחותי ימא האי גלא
דמטבע לספינה מיתחזי כי צוציאת דנורא חיוורתא ברישא ומחינן ליה
באלותא דחקיק עליה אהיה אשר אהיה יה ה' צבאות אמן אמן סלה וניח
אמר רבא אשתעו לי נחותי ימא בין גלא לגלא תלת מאה פרסי ורומא
דגלא תלת מאה פרסי זימנא חדא הוה אולינן באורחא ודלינן גלא עד
דחוינן בי מרבעתיה דכוכבא זוטא והויא לי כמבור ארבעין גריוי בורא
דחרדלא ואי דלינן טפי הוה מקלינן מהבליה ורמי לה גלא קלא לחברתה
חבירתי שבקת מידי בעלמא דלא שטפתיה דיתני אנא 6 ונאבדיה
א"ל פוק חזי גבורתא דמריך 7 מלא חוטא חלא ולא עברי שנאמר
'האותי לא תיראו נאם ה' אם מפני לא תחילו אשר שמתי חול גבול
לים חוק עולם ולא יעברנהו אמר 8 רבא לדידי חזי לי 9 הורמין בר לילית
כי קא רהיט אקופיא דשורא דמחוזא ורהיט פרשא כי רכיב 10 היותא
מתתאיה ולא יכיל ליה זמנא חדא הוה מסרגנא ליה תרתי כודנייתי וקימין
אתרי

המוכר את הספינה וכל מה
האנתיקי ויבנו את התורן ואת
הגם ואת העוגין ואת כל המנהיגין
אותה אבל לא מוכר לא את העבדים ולא את
המרצופין ולא את האנתיקי ובזמן שאמר לו
היא וכל מה שבתוכה הרי כולן מכורין: גמ' תורן איסקריא וכן הוא אומר
'ארו מלבנון לקחו לעשות תורן עליך: גם אדרא וכן הוא אומר 2 שש ברקמה
ממצרים היה מפרשך להיות לך לנס: עוגין תני רבי חייא אלו עוגינן שלה וכן
הוא אומר 3 הלהן תשכרנה עד אשר יגדלו הלהן 6 תעגבה לבלתי היות לאיש:
מנהיגין א"ר אבא אלו המשוטיין שלה וכן הוא אומר 4 אלונים מבשן עשו
משוטיך ואב"ע מהכא 5 ויורדו מאוניותיהם כל תופשי משוטת ת"ר המוכר את
הספינה מוכר את האיסקלה ואת בור המים שבתוכה 6 רבי נתן אומר המוכר את
את הספינה מוכר את הביצית סומכוס אומר 7 המוכר את הספינה מוכר את
הדוגית אמר רבא ביצית היינו דוגית 8 רבי נתן בבלאה הוה קארי לה בוצית
כדאמרי אינשי 9 בוציאתא דמיאשן סומכוס דבר ארץ ישראל קארי לה דוגית
כדכתיב 10 ואחריתכן בסירות דוגה: אמר רבא אשתעו לי נחותי ימא האי גלא
דמטבע לספינה מיתחזי כי צוציאת דנורא חיוורתא ברישא ומחינן ליה
באלותא דחקיק עליה אהיה אשר אהיה יה ה' צבאות אמן אמן סלה וניח
אמר רבא אשתעו לי נחותי ימא בין גלא לגלא תלת מאה פרסי ורומא
דגלא תלת מאה פרסי זימנא חדא הוה אולינן באורחא ודלינן גלא עד
דחוינן בי מרבעתיה דכוכבא זוטא והויא לי כמבור ארבעין גריוי בורא
דחרדלא ואי דלינן טפי הוה מקלינן מהבליה ורמי לה גלא קלא לחברתה
חבירתי שבקת מידי בעלמא דלא שטפתיה דיתני אנא 6 ונאבדיה
א"ל פוק חזי גבורתא דמריך 7 מלא חוטא חלא ולא עברי שנאמר
'האותי לא תיראו נאם ה' אם מפני לא תחילו אשר שמתי חול גבול
לים חוק עולם ולא יעברנהו אמר 8 רבא לדידי חזי לי 9 הורמין בר לילית
כי קא רהיט אקופיא דשורא דמחוזא ורהיט פרשא כי רכיב 10 היותא
מתתאיה ולא יכיל ליה זמנא חדא הוה מסרגנא ליה תרתי כודנייתי וקימין
אתרי

המוכר את הספינה וכל מה
האנתיקי ויבנו את התורן ואת
הגם ואת העוגין ואת כל המנהיגין
אותה אבל לא מוכר לא את העבדים ולא את
המרצופין ולא את האנתיקי ובזמן שאמר לו
היא וכל מה שבתוכה הרי כולן מכורין: גמ' תורן איסקריא וכן הוא אומר
'ארו מלבנון לקחו לעשות תורן עליך: גם אדרא וכן הוא אומר 2 שש ברקמה
ממצרים היה מפרשך להיות לך לנס: עוגין תני רבי חייא אלו עוגינן שלה וכן
הוא אומר 3 הלהן תשכרנה עד אשר יגדלו הלהן 6 תעגבה לבלתי היות לאיש:
מנהיגין א"ר אבא אלו המשוטיין שלה וכן הוא אומר 4 אלונים מבשן עשו
משוטיך ואב"ע מהכא 5 ויורדו מאוניותיהם כל תופשי משוטת ת"ר המוכר את
הספינה מוכר את האיסקלה ואת בור המים שבתוכה 6 רבי נתן אומר המוכר את
את הספינה מוכר את הביצית סומכוס אומר 7 המוכר את הספינה מוכר את
הדוגית אמר רבא ביצית היינו דוגית 8 רבי נתן בבלאה הוה קארי לה בוצית
כדאמרי אינשי 9 בוציאתא דמיאשן סומכוס דבר ארץ ישראל קארי לה דוגית
כדכתיב 10 ואחריתכן בסירות דוגה: אמר רבא אשתעו לי נחותי ימא האי גלא
דמטבע לספינה מיתחזי כי צוציאת דנורא חיוורתא ברישא ומחינן ליה
באלותא דחקיק עליה אהיה אשר אהיה יה ה' צבאות אמן אמן סלה וניח
אמר רבא אשתעו לי נחותי ימא בין גלא לגלא תלת מאה פרסי ורומא
דגלא תלת מאה פרסי זימנא חדא הוה אולינן באורחא ודלינן גלא עד
דחוינן בי מרבעתיה דכוכבא זוטא והויא לי כמבור ארבעין גריוי בורא
דחרדלא ואי דלינן טפי הוה מקלינן מהבליה ורמי לה גלא קלא לחברתה
חבירתי שבקת מידי בעלמא דלא שטפתיה דיתני אנא 6 ונאבדיה
א"ל פוק חזי גבורתא דמריך 7 מלא חוטא חלא ולא עברי שנאמר
'האותי לא תיראו נאם ה' אם מפני לא תחילו אשר שמתי חול גבול
לים חוק עולם ולא יעברנהו אמר 8 רבא לדידי חזי לי 9 הורמין בר לילית
כי קא רהיט אקופיא דשורא דמחוזא ורהיט פרשא כי רכיב 10 היותא
מתתאיה ולא יכיל ליה זמנא חדא הוה מסרגנא ליה תרתי כודנייתי וקימין
אתרי

המוכר את הספינה וכל מה
האנתיקי ויבנו את התורן ואת
הגם ואת העוגין ואת כל המנהיגין
אותה אבל לא מוכר לא את העבדים ולא את
המרצופין ולא את האנתיקי ובזמן שאמר לו
היא וכל מה שבתוכה הרי כולן מכורין: גמ' תורן איסקריא וכן הוא אומר
'ארו מלבנון לקחו לעשות תורן עליך: גם אדרא וכן הוא אומר 2 שש ברקמה
ממצרים היה מפרשך להיות לך לנס: עוגין תני רבי חייא אלו עוגינן שלה וכן
הוא אומר 3 הלהן תשכרנה עד אשר יגדלו הלהן 6 תעגבה לבלתי היות לאיש:
מנהיגין א"ר אבא אלו המשוטיין שלה וכן הוא אומר 4 אלונים מבשן עשו
משוטיך ואב"ע מהכא 5 ויורדו מאוניותיהם כל תופשי משוטת ת"ר המוכר את
הספינה מוכר את האיסקלה ואת בור המים שבתוכה 6 רבי נתן אומר המוכר את
את הספינה מוכר את הביצית סומכוס אומר 7 המוכר את הספינה מוכר את
הדוגית אמר רבא ביצית היינו דוגית 8 רבי נתן בבלאה הוה קארי לה בוצית
כדאמרי אינשי 9 בוציאתא דמיאשן סומכוס דבר ארץ ישראל קארי לה דוגית
כדכתיב 10 ואחריתכן בסירות דוגה: אמר רבא אשתעו לי נחותי ימא האי גלא
דמטבע לספינה מיתחזי כי צוציאת דנורא חיוורתא ברישא ומחינן ליה
באלותא דחקיק עליה אהיה אשר אהיה יה ה' צבאות אמן אמן סלה וניח
אמר רבא אשתעו לי נחותי ימא בין גלא לגלא תלת מאה פרסי ורומא
דגלא תלת מאה פרסי זימנא חדא הוה אולינן באורחא ודלינן גלא עד
דחוינן בי מרבעתיה דכוכבא זוטא והויא לי כמבור ארבעין גריוי בורא
דחרדלא ואי דלינן טפי הוה מקלינן מהבליה ורמי לה גלא קלא לחברתה
חבירתי שבקת מידי בעלמא דלא שטפתיה דיתני אנא 6 ונאבדיה
א"ל פוק חזי גבורתא דמריך 7 מלא חוטא חלא ולא עברי שנאמר
'האותי לא תיראו נאם ה' אם מפני לא תחילו אשר שמתי חול גבול
לים חוק עולם ולא יעברנהו אמר 8 רבא לדידי חזי לי 9 הורמין בר לילית
כי קא רהיט אקופיא דשורא דמחוזא ורהיט פרשא כי רכיב 10 היותא
מתתאיה ולא יכיל ליה זמנא חדא הוה מסרגנא ליה תרתי כודנייתי וקימין
אתרי

המוכר את הספינה וכל מה
האנתיקי ויבנו את התורן ואת
הגם ואת העוגין ואת כל המנהיגין
אותה אבל לא מוכר לא את העבדים ולא את
המרצופין ולא את האנתיקי ובזמן שאמר לו
היא וכל מה שבתוכה הרי כולן מכורין: גמ' תורן איסקריא וכן הוא אומר
'ארו מלבנון לקחו לעשות תורן עליך: גם אדרא וכן הוא אומר 2 שש ברקמה
ממצרים היה מפרשך להיות לך לנס: עוגין תני רבי חייא אלו עוגינן שלה וכן
הוא אומר 3 הלהן תשכרנה עד אשר יגדלו הלהן 6 תעגבה לבלתי היות לאיש:
מנהיגין א"ר אבא אלו המשוטיין שלה וכן הוא אומר 4 אלונים מבשן עשו
משוטיך ואב"ע מהכא 5 ויורדו מאוניותיהם כל תופשי משוטת ת"ר המוכר את
הספינה מוכר את האיסקלה ואת בור המים שבתוכה 6 רבי נתן אומר המוכר את
את הספינה מוכר את הביצית סומכוס אומר 7 המוכר את הספינה מוכר את
הדוגית אמר רבא ביצית היינו דוגית 8 רבי נתן בבלאה הוה קארי לה בוצית
כדאמרי אינשי 9 בוציאתא דמיאשן סומכוס דבר ארץ ישראל קארי לה דוגית
כדכתיב 10 ואחריתכן בסירות דוגה: אמר רבא אשתעו לי נחותי ימא האי גלא
דמטבע לספינה מיתחזי כי צוציאת דנורא חיוורתא ברישא ומחינן ליה
באלותא דחקיק עליה אהיה אשר אהיה יה ה' צבאות אמן אמן סלה וניח
אמר רבא אשתעו לי נחותי ימא בין גלא לגלא תלת מאה פרסי ורומא
דגלא תלת מאה פרסי זימנא חדא הוה אולינן באורחא ודלינן גלא עד
דחוינן בי מרבעתיה דכוכבא זוטא והויא לי כמבור ארבעין גריוי בורא
דחרדלא ואי דלינן טפי הוה מקלינן מהבליה ורמי לה גלא קלא לחברתה
חבירתי שבקת מידי בעלמא דלא שטפתיה דיתני אנא 6 ונאבדיה
א"ל פוק חזי גבורתא דמריך 7 מלא חוטא חלא ולא עברי שנאמר
'האותי לא תיראו נאם ה' אם מפני לא תחילו אשר שמתי חול גבול
לים חוק עולם ולא יעברנהו אמר 8 רבא לדידי חזי לי 9 הורמין בר לילית
כי קא רהיט אקופיא דשורא דמחוזא ורהיט פרשא כי רכיב 10 היותא
מתתאיה ולא יכיל ליה זמנא חדא הוה מסרגנא ליה תרתי כודנייתי וקימין
אתרי

רמא לו לגל שפנימי לו כי זה החיצון היה שוטף כל העולם: אמר ליה החיצון תא חזי גבורתא. תא חזי חשוכא דיעקב שאוכל אני להגביה עצמי בלום יותר משיעורי שאפי' כמלא חוט השנייה אני רשאי לעבור תרין מן החול שלי חזק מתחומי: הורמי בר ליליתא. אתו שד: אקופיא דשורא. על שיני החומה: ולא יכיל. פרשא למימטייה לההוא שד: מסרגנא ליה. שמו לו שני אכופין על שתי פרודות:

6 ועי' רש"י יומ' ועי' א'
7 ולקמן ע"א: 8 ונס, 9
10 וניטין ס"א: 11 ונס
12 ונע"י א"ה רבא בר
בר תנא: 13 וני' העיר
הורמי מ' עד ון היה
גנירמט רש"י בנפחדין לט.
ד"ה דכ"ח ע"ש ועי' מוס'
ע"מ ע"ל. ד"ה א"ה
ומוס' נעין יא. ד"ה א"ה
ובספרים רש"י דהלא.
14 ס"א רש"י, 15 ס"א שכו
16 רש"י.

תורה אור השלם

1 בורחם משני בני לך
את כל לחימך ארו מלבנון
לקחו לעשות תורן עליך:
ויחוקא כו' ה'
2 שש ברקמה ממצרים
היה מפרשך להיות לך
לנס תבלת וארנן מאי
אלשיה היה מפרש:
ויחוקא כו' ה'
3 הלהן תשכרנה עד אשר
יגדלו הלהן תעגבה לבלתי
היות לאיש אל בנתי בני מר
לי מאד מקם בי צאדי ה'
רות א יג
4 אלונים מבשן עשו
משוטיך קרשך עשו שן בת
אשירים מאי בחימים:
ויחוקא כו' ה'
5 ויורדו מאוניותיהם כל
תופשי משוטת מלחיה כל
תבלי היס אל הארץ
תעמדה:
ויחוקא כו' ה'
6 נשבע אדני יי' בקדושי ב
הנה ימים באים עליכם
ונשא אתכם בצעות
ואחריהן בסירות דוגה:
עמו ה' ב
7 דאחתי לא תיראו נאם ה'
אם מפני לא תחילו אשר
שמתי חול גבול לים חק
עולם ולא יעברנהו
ויקיעשו ולא יבילו ודמו
גליל ולא יעברנהו:
וימיהו ה' כב

הנהגות הב"ח

6 גמ' נתיב אלה הנחריה
א"ל: 7 שם שם חזי
גורמא דמרי דאפי' מלא
חוטא דחלא לית דערב:
8 רש"י ד"ה כל תופשי
וכי עיקר הדין הספינה:
9 ד"ה אמר רבא וכו'
מעשי' ה' ויש מהן להודיע
מתן: 10 ד"ה בין גלא וכו'
שומע קולו של חבירו
הסיד': 11 ד"ה פוק וכו'
כלומר אמן לו חמ"ט וכו'
ס"א חין לך: 12 ד"ה ולא
יכיל ליה השד שהיה חזק
צומא:

מובא רש"י

רבי נתן בבלאה. שנה מנבל
דמלמרינ כ"ב [ולקמן קלא].
והעומי עב בזמן הנבל [ניטין]
ס"ה. בוציאתא. ספיות
קטנות וקלות מלמטה עד
מחור של סמן שקורין
קיימ"ש [שבת ק"א].

המוכר את הספינה פרק חמישי בנא בתרא

הכ"י גרסי' לדידי חזי לי אורזילא בר ראימא דהוי בי הר תבור. פירוש עופר של רלס הכר ומתרגמין עופר האילים אורזילא לדיילא וכן בסוף זכמים (דף ק"ג: ושם ד"ה אורזילא) דלמך התם בשלמא לרי' יומאן דלמך לא ירד מבול לא"י היינו דקס רימא התם אללא לרי"ל רימא היכא קס א"ר ינאי גורלות הכניסו למינה ופריך והאמר רבה בר רב אשי לרימא דהוי כי הר תבור ואי גרסי' אורזילא דימא היינו דג שזיס א"ר מאי קשיא ליה האמרין צ"ב קמא דקדושין (דף י"ג:) לא נגזרה על דגים שזיס. ר"ת ור"י: ואפ"ך בוחא. היינו רעי דלמך צחלק (פסהדרין דף ס"ח:) אלמנייה ואמינא צעולא דכופתא דמנייה: ודמו במאן דמיבסמי. מאן משמע כמ"ד צחלק (שם דף ק"ג:) מתי מדבר יש להן מלק לעולם הבא:

אחרי גישרי דרונגג ושואר מהאי להאי ומהאי להאי ונקיט תרי (א) מוגי דחמרא בידיה ומוריק מהאי להאי ומהאי להאי ולא נטפא גיטופתא לארעא ואותו היום יעלו שמים ורדו תהומות הוה עד דשמעו בי מלכותא וקמלוהו אמר (ב) רבה לדידי חזי לי אורזילא בר יומיה דהוה כהר תבור והר תבור כמה הוי ארבע פרסי ומשאכא דצואריה תלתא פרסי ובי מרבעתא דרישיה פרסא ופלגא רמא כופתא וסבר ליה לירדנא ואמר רבה בר בר חנה לדידי חזיא לי ההיא אקרוקתא דהויא כי אקרא דהגרנויא ואקרא דהגרנויא כמה

אפרי גישרי דרונגג. שם אומן הנכה. והיו רחוקין זה מזה והיה (א) מדג מפודה זו לפודה זו: פרהי כסא דחמרא. שניהם מלאים יין והיה מוריק מריחיה צימד זה בנותן זה צהדי דקמטשוור ואינו נשפך אפי' טפה אחת ולא ע"פ שהיה אומן יום רוח סערה שהיו עולין יורדי הים צלמיות עד לשמים יורדין עד תהומות ומח הכיח ווף על פי כן לא נפלה טפה לארץ: ועלו שמים וגו'. פסוק הוא גבי יורדי הים בספר תהלים: ה"ג שמעין בי מלכא וקטלוהו. בי מלכא דשידי שאין דרכו של שד להראות(ב) לגבי אדם והרגוהו מפני שהיה מגלה סודם. ואית דלמך בי מלכא קיסר שהיה ירמ' שלא יעול המלכות ממנו שהיה אומן שד מאלם הבא על השירה והיה דר בין האנשים: אורזילא בר יומא. רלס זין יוס אחד דאומן היום נולד: כי הר תבור. כי היה גדול: בי מרבעתא דרישיה. מקום הנחת ראשו כשזוכה על הקרקע: רמא כופתא. הטיל רעי וסבר הריעי לירדנא לפי שעה עד שמסתווה המים מעט מעט: אקרוקתא. נפרעת: כלארסא דהגרנויא. גדול היה כאומן כדך: ואקרא דהגרנויא כמה הוה ספינא ספינא. הגמלא קאמר ליה: אהא ספינא. רבה קאמר ליה: פושקנלא. עורר נקבה: צאלנא. על ענף אחד כדך העופות: לא הימני. לא האלמתי: כוורא. דג: אכלה טינא. שרץ קטן: צאוסיה. צמיחיו של דג נכנס השרץ. ונראה לי דהיינו כליצית כדלמרי' בעלמא (שבת ע"ג:) שלשה(א) אימות הן (ב) חלש על הגבור אימת כליצית על לוימת (ג) וחדמייהו מילא. הדיחוהו המים והשליכוהו(ד) כדך ים שאינו קובל דבר מת: חרבו מיניה שפיין מחווי. שהשליכו(ו) על שזיס כרכיס ועינן כולן שהיה גדול כל כך: ואכלו מיניה שפיין מחווי. צעודו למ: ומלחו מיניה שפיין מחווי. אחרים שהיו רחוקים משם ומלחו ממנו ושאוהו למקומן: מהד גלנלא דעיניה. מנגלגל עינו לקחו שמן תלת מאה גרבי: לטנה אחרת הוו מנסרי. לצנות מעצמות הדג אומן מחווי שהפיל: חלפא אגביה. שהיה חול(ז) נקבן על גבו: וקדמו. עשזיס על החול: וסכרינן יבשפא. איי הים היא: שילא. סנפירן בין שילא לשילא. (ח) סנפירן בגב הדג אחת לצד הראש ואחת לצד הזנב: איבו צוקיפא. שהיה הולך כנגד הרוח ואנן אולינן צשיפולא כמו שהרוח הולך

הויא שתין בתי אתא תנינא בלעה אתא פושקנאצא ובלעה לתנינא וסליק יתיב באילנא תא חזי כמה נפיש חיליה דאילנא אמר רב פפא בר שמואל אי לא הויא התם לא הימני ואמר רבה בר בר חנה זימנא חדא הוה קא אולינן בספינתא וחזינן ההוא כוורא(א) דיתבא ליה אכלה טינא באוסי(ב) (ג) ואדחיהו מיא ושדויהו גלודא והרוב מיניה שתין מחווי ואכלו מיניה שתין מחווי ומלחו מיניה שתין מחווי ומלאו מיניה שתין מחווי ורביה גלגלא דעיניה תלת מאה גרבי משחא וכי הרדון (ד) לכתור תריסר ירחי שתא חזינן דהוה קא מנסרי (ה) מנרמי משללתא ויתבי למבנינהו הנך מחווי ואמר רבה בר בר חנה זימנא חדא הוה קא אולינן בספינתא וחזינן ההוא כוורא דיתבא ליה חלתא אגביה וקדח אגמא עילייה סכרינן יבשתא היא וסלקינן ואפינן ובשלינן אגביה וכר חם גביה אתהפיק ואי לאו דהוה מקרבא ספינתא הוה טבעינן ואמר רבה בר בר חנה זימנא חדא הוה אולינן בספינתא וסגאי ספינתא בין שיצא לשיצא דכוורא תלתא יומי ותלתא לילוותא איהו בזקיפא ואנן צשיפולא וכי תימא לא מסגיא ספינתא טובא כי אתא רב דימי אמר כמיחם קומקומא דמיא מסגיא שתין פרסי ושארין פרשא גירא וקדמה ליה ואמר רב אשי ההוא גילדנא דימא הוה דאית ליה תרי שייצו ואמר רבה בר בר חנה זימנא חדא הוה אולינן בספינתא וחזינן ההוא צירא דקאים עד קרצוליה במיא ורישיה ברקיע ואמרין ליכא מיא ובעינן לחות לאקורי נפשין ונפק בת קלא ואמר לן לא תיחותו הכא דנפלת ליה חציצאי(א) לבר נגרא הא שב שני ולא קא מטיא אארעא ולא משום דנפישו מיא אלא משום דרדפי מיא אמר רב אשי ההוא זיו שדי הוא דכתיב(ב) וזיו שדי עמדי ואמר רבה בר בר חנה זימנא חדא הוה קא אולינן במדברא וחזינן הנהו אוווי דשמין גרפיהו משבנייהו וקא גודי נחלי דמשחא מתותיהו אמינא להו אית (ג) אית בגוייכו חלקא לעלמא דאתי חדא דלי (ד) גרפא והדא דלי אטמא כי אתאי לקמיה דרבי אלעזר אמר לי עתידין ישראל ליתן עליהן את הרין (סימן) כעפרא דתכילתא מרקתיה עקרבא לסלתייה) ואמר רבה בר בר חנה זימנא חדא הוה קא אולינן במדברא ואיתלוי בהרן ההוא טייעא דהוה שקיל עפרא ומורח ליה ואמר הא אורחא לדוכתא פלן והא אורחא לדוכתא פלן אמר(א) ליה כמה מרחקינן ממיא ואמר לן הכו לי עפרא יהיבנן ליה ואמר לן (ב) תמני פרסי תנינן ויהיבנן ליה אמר לן דמרחקינן תלתא פרסי אפכית ליה ולא יכולית ליה אמר לי תא אחוי לך מתי מדבר אזלי חזיתניהו ודמו במאן דמיבסמי

וגנו דמיס של ים אינן נוצעין אללא ע"י רוח הולכין צהן: כמיחם קומקומא דמיא. כשיעור שמחממים קומקומוס של מים חמין: ושדי פרשא גירא. כשהיה שום אדם יורה צהן וצקפת על שפת הים לארץ הוה חזינן דקדמה לה ספינתא לגירא: שם דג קטן הוא. כלומר דג זה הוה מדגים קטנים שזיס: פרי שילי. אכל שאר דגים שזיס אין להם אללא סנפיר אחת צלמנע הגב: ומזינן להווא ליפרא כו גרסינן: אמרינן ליכא מיא. היינו סבורין שאינן עמוקים הואיל ולא קאי צמיחא אללא עד קרצוליה: חילנא. גרן או מענד: לבר נגרא. חרש עלים: ולא משום דעמיקי מיא. מהלך שצע שזיס לא הגיע החצינא לקרקע אללא משום דרדיפי מיא מתוך חריפות הנכה לא היה נללל עדיין ולא מחמת העומק צלצד: עמדי. ראשו מגיע לקרקע: דשמעי גרפיהו. נופלות נוטה שלהן מרוב שומן: דליא לי גרפא. הגביהה לי הכנף. רמו זה חלקן לעמיד לצא: ליתן עליהם אס הדין. שצחטאחס מתעכב משיח ויש להם לער צעלי חיים לאותן אווים מחמת שומנן: טייעא. סוחר ישמעאל: והפסינן. האי עפרא צהאי עפרא לנסומו אס היה בקי כל כך: אמר לי. ההוא טייעא תא ואחוי לך: הכי גרסי' אולינן חזיתניהו ודמו במאן דמיבסמי וגנו

אחרי גישרי דרונגג. על בי גשמים רחוקים זה מזה על אוחו נהר שנקרא דרונגג והיה שער דולג מפירו זה ויהוה נקט השד חרי כסי יונין בידיה ובהיה דהוה דולג הוה מריק מהאי כסא דהאי כסא. ולא נטרין כולט היה נוטר פתוחן שלט לארץ אפי' טפה אחת: ואוחו היום. היה רוח סערה גדולה שהיו עולים ירדי הים באניות עד לב השמים יורדין עד תהומות כמה הרוח ואפי' לא נפל הטפה לארץ: ושמעהו בי מלכא דרישין. שהשד היה עושה כן לעני הנל לפי שאין דרכו של שד להראות עצמו כל כך: והרגוהו. שדיה מגלה סודם: אורזילא בר יומא. ראם שהיה לו אלא יום אחד שנקב: רמא כופתא. כלומר עשה רעי ומרוב אוחו רעי סבר את הירדן שלא היו המים יכולין לרדן עד שהיה נשפך: אקרוקתא. צפרדע: כאקרא דהגרנויא. כאוחו כדך אגוניא: פושקנאצא. עורב נקבה ובלעה לתנינא והאחי' עלה לה וחיוב על אילנות: אם כל הני אי לאו חזיתניה לאותו אילן לא הומיה. שדיה סובל שום עול בעולם כל כך. שנסבס על אוחו שרין קטן שנקרא אכלה טינא בנתייה והשליכו הים לגרא כלומר לשפת הים לפי שאין הים סובל שום מיאוס בחוכו והרוב מיניה שתין מחווי כשהשליכו הים: ויתבי למינהו ליה חלתא אגביה. שהיה חול הים מקובצת על גבי: וקדחיה. עשיר והגדיל עשבים על החול: בין שיצא לשיצא. בין ב סנפיריו של דג הלכד הספינה ג' ימים וגי לילות והרג היה עולה כנגד שטף המים ואינו יורד עם השטף ומקדמה ליה הספינה לפי שדחיה הולכת. במהירות יותר מן הרוק: גילדנא דייסא. דג של ים שכן שמו: תנינא. גרן: חזי שדי עמדי. שהיה ראשו מגיע לשמים: דשמטי גרפיהו משבנייהו. שהיו נופלות הנוצות שלהן מן השומן: דליא ליה גפא. רמו לו והו חלקן לכיח הנוציה: עתדין ישראל ליתן עליהן את הרין. לפי שמרוב עונותם מעכבין קצן המשיח ומצערין להני אווין לפי שמרוב שומנתם יש להם צער בעלי חיים: ומחא אמר. ויהי בקי כל כך שהיה אומר האי אורחא וכי: אפכית ליה האי ארעא להאי ארעא לנסותו אם היה בקי כל כך: דדמו במאן דמיבסמי. שהיו שוכבין כעין יענבים. הכושפין מרוב בשמים:

אחרי גישרי דרונגג. על בי גשמים רחוקים זה מזה על אוחו נהר שנקרא דרונגג והיה שער דולג מפירו זה ויהוה נקט השד חרי כסי יונין בידיה ובהיה דהוה דולג הוה מריק מהאי כסא דהאי כסא. ולא נטרין כולט היה נוטר פתוחן שלט לארץ אפי' טפה אחת: ואוחו היום. היה רוח סערה גדולה שהיו עולים ירדי הים באניות עד לב השמים יורדין עד תהומות כמה הרוח ואפי' לא נפל הטפה לארץ: ושמעהו בי מלכא דרישין. שהשד היה עושה כן לעני הנל לפי שאין דרכו של שד להראות עצמו כל כך: והרגוהו. שדיה מגלה סודם: אורזילא בר יומא. ראם שהיה לו אלא יום אחד שנקב: רמא כופתא. כלומר עשה רעי ומרוב אוחו רעי סבר את הירדן שלא היו המים יכולין לרדן עד שהיה נשפך: אקרוקתא. צפרדע: כאקרא דהגרנויא. כאוחו כדך אגוניא: פושקנאצא. עורב נקבה ובלעה לתנינא והאחי' עלה לה וחיוב על אילנות: אם כל הני אי לאו חזיתניה לאותו אילן לא הומיה. שדיה סובל שום עול בעולם כל כך. שנסבס על אוחו שרין קטן שנקרא אכלה טינא בנתייה והשליכו הים לגרא כלומר לשפת הים לפי שאין הים סובל שום מיאוס בחוכו והרוב מיניה שתין מחווי כשהשליכו הים: ויתבי למינהו ליה חלתא אגביה. שהיה חול הים מקובצת על גבי: וקדחיה. עשיר והגדיל עשבים על החול: בין שיצא לשיצא. בין ב סנפיריו של דג הלכד הספינה ג' ימים וגי לילות והרג היה עולה כנגד שטף המים ואינו יורד עם השטף ומקדמה ליה הספינה לפי שדחיה הולכת. במהירות יותר מן הרוק: גילדנא דייסא. דג של ים שכן שמו: תנינא. גרן: חזי שדי עמדי. שהיה ראשו מגיע לשמים: דשמטי גרפיהו משבנייהו. שהיו נופלות הנוצות שלהן מן השומן: דליא ליה גפא. רמו לו והו חלקן לכיח הנוציה: עתדין ישראל ליתן עליהן את הרין. לפי שמרוב עונותם מעכבין קצן המשיח ומצערין להני אווין לפי שמרוב שומנתם יש להם צער בעלי חיים: ומחא אמר. ויהי בקי כל כך שהיה אומר האי אורחא וכי: אפכית ליה האי ארעא להאי ארעא לנסותו אם היה בקי כל כך: דדמו במאן דמיבסמי. שהיו שוכבין כעין יענבים. הכושפין מרוב בשמים:

אחרי גישרי דרונגג. על בי גשמים רחוקים זה מזה על אוחו נהר שנקרא דרונגג והיה שער דולג מפירו זה ויהוה נקט השד חרי כסי יונין בידיה ובהיה דהוה דולג הוה מריק מהאי כסא דהאי כסא. ולא נטרין כולט היה נוטר פתוחן שלט לארץ אפי' טפה אחת: ואוחו היום. היה רוח סערה גדולה שהיו עולים ירדי הים באניות עד לב השמים יורדין עד תהומות כמה הרוח ואפי' לא נפל הטפה לארץ: ושמעהו בי מלכא דרישין. שהשד היה עושה כן לעני הנל לפי שאין דרכו של שד להראות עצמו כל כך: והרגוהו. שדיה מגלה סודם: אורזילא בר יומא. ראם שהיה לו אלא יום אחד שנקב: רמא כופתא. כלומר עשה רעי ומרוב אוחו רעי סבר את הירדן שלא היו המים יכולין לרדן עד שהיה נשפך: אקרוקתא. צפרדע: כאקרא דהגרנויא. כאוחו כדך אגוניא: פושקנאצא. עורב נקבה ובלעה לתנינא והאחי' עלה לה וחיוב על אילנות: אם כל הני אי לאו חזיתניה לאותו אילן לא הומיה. שדיה סובל שום עול בעולם כל כך. שנסבס על אוחו שרין קטן שנקרא אכלה טינא בנתייה והשליכו הים לגרא כלומר לשפת הים לפי שאין הים סובל שום מיאוס בחוכו והרוב מיניה שתין מחווי כשהשליכו הים: ויתבי למינהו ליה חלתא אגביה. שהיה חול הים מקובצת על גבי: וקדחיה. עשיר והגדיל עשבים על החול: בין שיצא לשיצא. בין ב סנפיריו של דג הלכד הספינה ג' ימים וגי לילות והרג היה עולה כנגד שטף המים ואינו יורד עם השטף ומקדמה ליה הספינה לפי שדחיה הולכת. במהירות יותר מן הרוק: גילדנא דייסא. דג של ים שכן שמו: תנינא. גרן: חזי שדי עמדי. שהיה ראשו מגיע לשמים: דשמטי גרפיהו משבנייהו. שהיו נופלות הנוצות שלהן מן השומן: דליא ליה גפא. רמו לו והו חלקן לכיח הנוציה: עתדין ישראל ליתן עליהן את הרין. לפי שמרוב עונותם מעכבין קצן המשיח ומצערין להני אווין לפי שמרוב שומנתם יש להם צער בעלי חיים: ומחא אמר. ויהי בקי כל כך שהיה אומר האי אורחא וכי: אפכית ליה האי ארעא להאי ארעא לנסותו אם היה בקי כל כך: דדמו במאן דמיבסמי. שהיו שוכבין כעין יענבים. הכושפין מרוב בשמים:

אחרי גישרי דרונגג. על בי גשמים רחוקים זה מזה על אוחו נהר שנקרא דרונגג והיה שער דולג מפירו זה ויהוה נקט השד חרי כסי יונין בידיה ובהיה דהוה דולג הוה מריק מהאי כסא דהאי כסא. ולא נטרין כולט היה נוטר פתוחן שלט לארץ אפי' טפה אחת: ואוחו היום. היה רוח סערה גדולה שהיו עולים ירדי הים באניות עד לב השמים יורדין עד תהומות כמה הרוח ואפי' לא נפל הטפה לארץ: ושמעהו בי מלכא דרישין. שהשד היה עושה כן לעני הנל לפי שאין דרכו של שד להראות עצמו כל כך: והרגוהו. שדיה מגלה סודם: אורזילא בר יומא. ראם שהיה לו אלא יום אחד שנקב: רמא כופתא. כלומר עשה רעי ומרוב אוחו רעי סבר את הירדן שלא היו המים יכולין לרדן עד שהיה נשפך: אקרוקתא. צפרדע: כאקרא דהגרנויא. כאוחו כדך אגוניא: פושקנאצא. עורב נקבה ובלעה לתנינא והאחי' עלה לה וחיוב על אילנות: אם כל הני אי לאו חזיתניה לאותו אילן לא הומיה. שדיה סובל שום עול בעולם כל כך. שנסבס על אוחו שרין קטן שנקרא אכלה טינא בנתייה והשליכו הים לגרא כלומר לשפת הים לפי שאין הים סובל שום מיאוס בחוכו והרוב מיניה שתין מחווי כשהשליכו הים: ויתבי למינהו ליה חלתא אגביה. שהיה חול הים מקובצת על גבי: וקדחיה. עשיר והגדיל עשבים על החול: בין שיצא לשיצא. בין ב סנפיריו של דג הלכד הספינה ג' ימים וגי לילות והרג היה עולה כנגד שטף המים ואינו יורד עם השטף ומקדמה ליה הספינה לפי שדחיה הולכת. במהירות יותר מן הרוק: גילדנא דייסא. דג של ים שכן שמו: תנינא. גרן: חזי שדי עמדי. שהיה ראשו מגיע לשמים: דשמטי גרפיהו משבנייהו. שהיו נופלות הנוצות שלהן מן השומן: דליא ליה גפא. רמו לו והו חלקן לכיח הנוציה: עתדין ישראל ליתן עליהן את הרין. לפי שמרוב עונותם מעכבין קצן המשיח ומצערין להני אווין לפי שמרוב שומנתם יש להם צער בעלי חיים: ומחא אמר. ויהי בקי כל כך שהיה אומר האי אורחא וכי: אפכית ליה האי ארעא להאי ארעא לנסותו אם היה בקי כל כך: דדמו במאן דמיבסמי. שהיו שוכבין כעין יענבים. הכושפין מרוב בשמים:

